

סג א ב מ"י ק"ב מ"ג
 שבת הלכה ו סנה
 לאזין סה מושבם ורית
 סימן רעז ס"ק ג:
סד ג ד מ"י ס"א ס"ב
 ו' מושבם סה ס"א:
סה ה ו מ"י ס"ב מושבם
 סה ס"ק ג:
סו ו ז מ"י ס"ג מ"ד
 יסודי סה ס"ב ו
 סנה ע"ן ג:
סז ז ח מ"י ס"ד מ"ה
 מקוואות הלכה ב סנה
 לאזין ק"א מושבם ורית
 סימן קלח ס"ק טו:
סח ח ט מ"י ס"ה מ"ו
 יסודי סה ס"ב ו

מנער את הצעירה והיא טופלת
ואם טפלה בביתה . אומר
ר"י דמיוני הליכה שמן בשר דלי
איכא שמן בשר חייב שהרי שופך
ממנו והוי כחמספק ממנו דחייב
משום מצבה כדאמר מ"ק א' (דף עב)
(דף עב) : וירושלמי שפך בשר דלי
שכבה ולא חתניו בשר ברייתא ואם

קטני מחנ' ב'ין מלוא' ב'ין
במלוא' מב'ריק'ים ח'י ללו'
בכל'ים שא'ין ד'ר'ן להשפ'ר
שד'ר'ן להשפ'ר :

(גב') הוא דאמר כ"ז.
כיצד? כי הרי גוונא כשנא
הא דקמי' במתני' ועשו'
המתבקשים קאמר : נר.
תורה א

שְׂרֵי לְשׁוֹבֵי דְלִיקָה בְּצוּר
עַל מְלוֹם הָרֹא כִּהֵּן: מִי אֶחָד
מִחוּלָּה בְּכָל הַכְּלִים לָלוֹ
דוֹלֵק קְרוֹשׁוֹי"ל: אֶלֶּל בְּשִׁכְמוֹ
וְהַמְּבֹדֵד וְיֵם עַל הַבְּטָלָה שֶׁל
אֶלֶּל מִיָּתֵם נַעֲשִׂיתִי. עֲבָד
לְדַבֵּר הָאֲסוּר וְהָאֲסוּר לְשֵׁן
לְנַעֲמָה: לֵיטֵם עֲלֵיהָ. עַל
כֵּן: כְּרִי יְסוּדֵה. דְּלֹאֵר
מִתְּחִיל אֲסוּר: כְּפִסְקֵי רִישֵׁי
נָמִי הָרֹחַ מִכְּבֹדָה: כְּגַד
וְחִ"פ שְׂרֵי מִשְׁכָּת וְחִבֵּי

ד : גרם
 דינמא
 צדשים
 דשכח
 ח מדעת :
 ח כסים
 שנה כדי
 על המורין
 דבר שאין
 ה . והכא
 צמודים .
 יר האור :

רבינו חננאל

ועלול שבר שפכה או נזף אפילו
המורה ר"ם דאמן בפרק [מיר]'
(דף מדי) או כשיש חצר וגבלת אלא
שפכה השלשה : **פותר** : ועל
שכדור : א"פ ש"ץ כן מהלכה הגר
ומהירוק השמן מן השלשה או
מכסה והוי מכסה או מצעיר אבל
לפרש משום כיצד רבות לחזור
הדלת כיצד רוח ועוד דל"כ הוא ליה
למחור פותח דל"כ רוח כנגד הרוח
כדקדאמר בסמוך כנגד המורה ועוד
דמינת פותח טעם מלי איסורא חיצא
הלכה כדפרישתי וחי לאו משום כיצד
המכסה משום עלול און לאסור
דבנעילת דלת לא חשיב עלול שפכה
אלא הוי כסים לנכד האסור דבית
חשוב הוא ובטל א"ב חצי או נזף
שפכה דלא הוי כסים : **הר** : שבר

[illegible]

בשׁוּבָה אֲבָל בְּמִנִּי
אֲסוּר תֵּנָה נָר שְׂאֵדוֹרִי
כִּי וְאֵם כְּבֹתָה כְּבֹתָה
רֵב רֵבנָה אֶל אֶחָ
רֵב אֶחָ לְרֵב הִרְבָּה
לִישׁ עֶרֶב לֵרֵב *אֵילֵמָה
רֵבִי יִתְּרָה וְחָנָה קִנְיָ
סֵם דֶּרֶב סִבֵּר לֵה כֵר
שְׁמֵעוֹן מִלֵּט לִישׁ
וְפִילֹר ר' שְׁמֵעוֹן מִדָּה
אֲמִרִי תְּרִיחֵיהֶם מִדָּה
יִשִּׁיָּה וְלֹא יְמוֹת אֲמֵר
דִּלֵּת כִּנְגֵד (ס) מִדּוֹרָה
אֲבִי בְּמֵא עֲסָקִין
מֵאִי מַעֲמִיָּה דְּמֵאֵן
תִּמְצִיָּה מֵאִי מַעֲמָה

רשעה וגל' ימות הוא :
 שִׁינ' . הָרָם הַעֲשׂוּ מִי
 חֹק הָאֵל וְאֵל חַסְדֵּיךָ
 יוֹסֵף בְּגֵרָם כְּבוֹ שִׁפְיִי מִקֶּלֶךְ
 וְכִי יִמָּא אִינְוֶן מַמְיָי
 בִּרְשָׁא דְבִרִּי חֲדָי' יוֹסֵף וְהַמְנִי
 בְּעַלִּי חֲדוּשֵׁי מִי
 דְּבִרְשִׁיָא . דְּמוֹשֶׁת דְּבִרְשִׁיָא
 מוֹדֵה הֶאֱלָ כֶּפֶר שְׁמִינ' וְכִי
 הוּא דְקִדְשִׁי : דְּבִרְשִׁיָא קִדְשִׁי
 לְדִידִי כִּי הֶאֱלֵיט שְׁרִי
 מוֹתֵר אֵלֵּא לְדִידֵךְ נְהִי
 גֵרָם כְּבוֹ אֲדוּלִי לִי מוֹתֵר
 אִשְׁלִינֵךְ לִיבָא : שׁוֹרֵךְ
 קִדְשִׁי הַשָּׁמַיִם דְּכִי הֶאֱלֵיט
 הָם בְּזִימֵס אֲחֵלֵּא לְרִבְבָּן
 אֲשׁוּר וְגַל' יוֹסֵף שְׁרִי : וְ
 יִשְׁפֹּא . דְּהוּי מוֹתֵר
 וְסִבְרָא . דְּהוּב גְּמִי מוֹתֵר

כִּי כָסֵף
וְחֹרֶף עֶפֶר
וְלֹאֲנֹחַ לַרֹּחַ
מִדְּבָקִין :
וְחֵי
כִּי אֲרֻסִּין
וְרֹ' יוֹסִי
לִפְדָּקֶיךָ
בְּרֵי חֲמֹסִי
מֵר לָלוּ
בְּרֵס כְּבוֹי
וְאֶסְרִיתוֹ
דְּבִרְתִּי
לִיּוֹ גַּמִּי
וְיִמְחָק אֶת
רֵם מִחֶק
לְבַד שָׁלֵל
בִּידִים :
וְיִסְחָר רִבְנִי

ונקשר כחבט אדום
אדום אדום האדום
האדום ויש הם כמים
כמים כנגד הלב וחתת
הדמים: כקטוב של
פשוטן חלוק תחתון
קטובשן אחת ונקרא
לפאה חלוק את
המלוש העליון וקורין לו
דומניו שני (ספרים)
שני שגורם ספריון
הם בלשיון המגנטיים
שישעו שאר האתן
ס' חלוק תתנן
שמלבושין חלוק בין הדמים
עד האדום ויש חלוק
תתי אצבעות שני
מגנטיים במסמסן: שני
שגורם. בלשיון ישמעאל
טריאב: אמפליאט: וס
הם מגנטיים לשקום

גוריון. הלךך לרדך לזוהר שאל לפתוח
הדלת לפני המדובר האפי' ברוח
מגורה דהא ל"ט עולה אבי' דהוי'
במורא דהא ל"ט עולה אבי' דהוי'
קדושה אלז הדלת : **ויהי** ארפא
שמעין הו'. לזו דווקא ארפא ד'
יוסי דברייתא דהא בלו מעת' דלשר
דרכו שפסבר אלז הייט ארפא
דבמחיתין מחמיר ר' יוסי טפי
מדרבנן דבברייתא מיקל טפי :
וכי תימא איפוך מהג' סו' :
וא"ל מ"מ תקשה דבמחית'
לא ארפא רבנן אלז חרם חדש
ובגמ' ארפא ארפא דה' יסן מדנקט
לז מחיתין דה' דהוי' ארפא לז

דמאן דשמי תעשר
והזין ומר סבר לא
בז' לומר דרובנן
ור' יוס' סבר גרם
שמעינן להו דתניא
ריקנין ובמלאין שא
מלאין שאין רבין ל
רבי יוס' אומר אף
בפר הגניא וכן דרב
אופך תנאי' ארבי דרב
קאמר ומי מצית אס
בר תחליפא משמיה
כבז' אסור ר' יוס' א
במקומה דר' /

גורנין: עושין מחיצה
סברי עורס כבי מותר
מאסר ורמ איפא
עושין מחיצה בבלי
דרכן להשתבר ואלו
השתבר בלי מחיצה
בלי כפר שיוון ובלי
השתבר וכי תימא
סי דבריותא לדבריות
בסת לה והאמר רבה
דב מאן תנא גרם
לא לעולם לא תיפוך

מִשּׁוֹם שֶׁלֹא יִמָּחַק הוּא :
הֵיכָן דָּמִי . לְהֵכָן עָלַי
דְּמִידָק . שֶׁלֹא יִכְנֹס וְיִשָּׂא
עָלַי מִיָּדָה : וְאִלּוּ כִּי מִיָּדָה
עֵינַי בִּים מֵא . וְאִשׁוּ מִגִּן
יִסּוּק לִי דְּמִשּׁוֹם דָּר .
נָמִי חֲסִיד לִי וּמִשְׁנֵי בְּרִי
מִקּוֹם קִיָּד . גְּמִי לְרִבְנָן
מְכַלֵּל לְדָרִי יוֹסֵי בּוֹ . בִּי
כִדְבִּיל לֹא יִרְאֶה כִּי עֲרִיד
(ג) : אֶלֶּא אִי אִרְאֶה מִי
דְּמִדּוּרָה ר' יוֹסֵי דְּלָרִיז לְכָרִי
וְלֹא כִּי לִיִּשׁ לְהַמְלִיךְ
דִּלְמָא מִשְׁתַּלִּי וְשִׁקּוּל לִי
מִדָּה

	הא' גמי
ו :	י ו א
	וי יומחק
	בשערו :
	מלחמתחוק :
	כלה גמי
	כלל
	מה לה :
	ומזה והא
	יה (דברים)
	הכי גמי
	עלו גמי
	עלו עוליו
	לדירה :

גילון	גמי הכי זה
השיח	לא יתחזק פי'
	מה דף טו'
	ערב חסד דר
	אם שוח :
	עשב המצח
	ידוע ענין
	פי' בחסות
	הטוב מימי :

עליו האמין שש
השוקים מן העור'
ומפצרות ורחגור
ומבטחנים ורובעו
ליו כלום: 'ר' שמעון
מן גנס אוסר מרשין
עור של גדי יוש
רב יהודה שלח שאור
האדור מצד דער נחן
עליה מים חזק
אבנתא בבת' ורא'
ואס' כיומי הוא
ואקשין עליה שמחית'
דקנין שמשח ותרסח
האב' מים שחן נחן
כיוי אל קמח ואינין
לאקטוב' לרב יהודה
ב"ר שמעון בן גנס
נש' ר' שמעון בן
גנס אל קאבד אל'
מפי שרא מרחק ר'
האב' ריבוי אל רחמ'

מחבת ממש דלן חילוק בהם בין
הדשים לנשים וז"ל כלי חרס יין:
יהאמר רבה ט' וחס האמר
ואמר לא מפרך ברייתא
דטפי חית לן לאפסיה ממחתי
ורבי אחי מני שפיר חק דרבה בר
חנינא וינחא דרבנן דבבב ר'
ויס קאמר וינחא שרף אק בבלי
חרס חרס וי"ל דהתלמוד לא קאמר
אלא דאפני מפרך ממתי' לא אחי
שפיר אלא על מפרך ברייתא חית
לן נכדתי ויבין דחיתא חסתי לא נכד'
לחשובה אלא לממר חסורי מיחסרה:
אהי קשה דרבנן אהרנן
דלארבי חור חרס דרבנן

[illegible]

הוא וחבורתו מנסה
לחזק בכלים ריקני ו
לדכן להשתבר ב
לדכן להשתבר שר
לדכן להשתבר ורמ
ירי שהיה שם כתוב לו
קום המנופת נודמת
ל רבי יוסי אומר לא
התם דאמר קרא לעוב
היכם עשייה הוא דאמ
מלאכה עשייה הוא
לית אתי לבבוי א
ממנו שר הא כל
אמר וימרדה

מלאים שאין דרבנן לכתבות וכלי כפר שרי יסי' אומר אף בלי כפר דרבנן אדרבנן ורמי' על בשרו "הרי זה לא ירי" טעמיה של מצוה לאם יווד וטובל בדרבנן ותם את שמם מן המקל גרמא שרי אי הכי יאסור גרמא שרי *מתני' הכי קשיא דרבנן אדרבנן וקסברא דאבי גמי דרבי יוחנן הוה חזקא

וַיִּשְׁתַּבֵּר
וְכָל
רִשְׁחָן
לְבִי וְסִי
דָּעַן וְלֹא
כֹדֶד
וּבְלֹכֶד
וְהַדְרֹא
נָמוּ
בְּאֵן
שְׂאֵרָם
בְּנֵן וְמֵה
וְכִי דְמוּ
לֹא

יִזְחַל ת. כַּת.
וְכָל רִשְׁחָן
לְבִי וְסִי
דָּעַן וְלֹא
כֹדֶד
וּבְלֹכֶד
וְהַדְרֹא
נָמוּ
בְּאֵן
שְׂאֵרָם
בְּנֵן וְמֵה
וְכִי דְמוּ
לֹא

אלא קם רב ירמיהו
ברבנן דתנן עושין
מחיצה בתל הבליים בין
למסע בין ריקנות דרש
לחם כומר וז' וסמי
אוסר גרם כוביו והלכה
ברבנן ומר ירמיהו: א"ר
שעל נמי מכלא אורח
דאוקמה דבי ר' נמי
בשבת רב שלל גבי
מכלא אבל הכניח ר' אבהו
ומכבתי שחור דהבאי
ליום שלל אבוי דרמיא
מכלא דא נזירין והלכא
ר' ירמיהו אביי כח
מסייעתו לענין שבת ר' יוסי
סמיא דשפעתא דר' יוסי

וְשִׁקְלָה לֵיהֶם לֶחֶם יוֹם גָּמִי וְיִמְנָן וְ

משום דיו בלחל *דת
הוצצין מכל מקום קט
דקסברי אסור לעמוד
השם ערום דמנח ידית
משמלת *ישקול ליה א
תפא אסור ואסר לשפסוליה ורתנא
ד' אר טרם שפאק ית' אסר רב
והוה אסור ומושבה אל מני
וקוקן תכלה וזין בליוזין רב ללח
אסר גזון שליבית מנח מצויה לו
כספת איה ורתנא שזון שרר
ללי כפר תחת וכפר שזון שרר
רב נסים

[illegible]

התחלם בישן ורצוץ ל
ב שילא "היונו מעמית
סבר מותר לעממ
ת ידית עילית וימנ
ב"ע אתחרור אנמו
טביל

ידוע שנורא בשפות ונעל ובה
שיתורה חסד וצט תישא
[אביו] כנר נורית בן צמור את
ימיו כי וזה תרס סייסעו
אשר צרמאר צמירי רב אשר
צמור ללמט ומחשב כלן אשר
ואצ"ס שאין גרס כיבו אשר כנ

ב אבן שתי כל בלא נביר
גורמסו מפרסות, אבן

[illegible]

שאינו מתכוון ובמסגרת פ

שמונה שרצים (לפיל דם חיל) ובקרה רחוקה ושני

ת (כתובות דם 1) דלרד שרד

(continued)

[illegible]

100